

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Jaroslava Hubáčka v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupeného Mgr. Karlem Volfem, advokátem se sídlem Jindřicha Plachty 3163/28, Praha 5, proti žalovanému: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2008, č. j. 10 Ca 248/2006 – 68,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhal zrušení usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 2. 2008, č. j. 10 Ca 248/2006 - 68, kterým nebyl osvobozen od soudních poplatků. Zamítnutí žádosti o osvobození od soudních poplatků městský soud odůvodnil tím, že stěžovatel byl vyzván k prokázání osobních, majetkových a výdělkových poměrů a na tuto výzvu, která byla doručena jeho zástupci, nereagoval a své osobní, majetkové ani výdělkové poměry neprokázal.

Stěžovatel v kasační stížnosti uplatňuje důvod uvedený v § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. s tím, že napadené usnesení je nezákonné, neboť spočívá v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Stěžovatel připojil ke kasační stížnosti požadované potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudního poplatku a navrhl, aby Nejvyšší správní soud napadené usnesení městského soudu zrušil a věc mu vrátil k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud přezkoumal na základě kasační stížnosti napadené usnesení v souladu s ustanovením § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s., vázán rozsahem a důvody, které uplatnil

stěžovatel v podané kasační stížnosti a přitom sám neshledal vady uvedené v odstavci 3, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti.

Podle § 36 odst. 3 s. ř. s. účastník, který doloží, že nemá dostatečné prostředky, může být na vlastní žádost usnesením předsedy senátu osvobozen od soudních poplatků. Dospěje-li však soud k závěru, že návrh zjevně nemůže být úspěšný, takovou žádost zamítne. Přiznané osvobození kdykoliv za řízení odejme, popřípadě i se zpětnou účinností, jestliže se do pravomocného skončení řízení ukáže, že poměry účastníka přiznané osvobození neodůvodňují, popřípadě neodůvodňovaly.

V dané věci stěžovatel dne 10. 12. 2007 požádal o osvobození od soudních poplatků. Přípisem doručeným jeho právnímu zástupci dne 3. 1. 2008 byl stěžovatel vyzván k prokázání jeho osobních, majetkových a výdělkových poměrů a byl mu zaslán formulář „Potvrzení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech pro osvobození od soudních poplatků“. V této výzvě bylo uvedeno, že řádně vyplněný a příslušnými doklady doložený formulář je třeba soudu zaslat ve lhůtě tří týdnů ode dne doručení této výzvy. V opačném případě bude mít soud zato, že stěžovatel splnění zákonných předpokladů pro osvobození od placení soudních poplatků za kasační stížnost neprokázal. K výzvě městského soudu stěžovatel prohlášení o osobních, majetkových a výdělkových poměrech nedoložil.

Účelem ustanovení § 36 odst. 3 s. ř. s. je ochrana účastníka, který se nachází v tíživých poměrech před nepřiměřeně tvrdým dopadem zákona o soudních poplatcích, tudíž před faktickým odepřením přístupu k soudu. Podle tohoto ustanovení však již při podání návrhu na osvobození od soudních poplatků musí účastník řízení nejen uvést, v čem spatřuje nedostatek prostředků, z nichž by měl zaplatit soudní poplatek, ale rovněž své tvrzení doložit. Pokud chce být účastník ohledně své žádosti o osvobození od soudních poplatků procesně úspěšný, musí splnit oba dva předpoklady, tedy uvést, v čem spatřuje svůj nedostatek prostředků, který podle jeho názoru vede k tomu, že nemůže soudní poplatek uhradit, a rovněž takové tvrzení řádně a včas doložit.

Je třeba zdůraznit, že s nedodržením předmětné lhůty stanovené soudem k prokázání nedostatku potřebných prostředků jsou spojeny negativní důsledky pro stěžovatele, na které však byl přiměřeným způsobem upozorněn. Stanovená lhůta přitom v daném případě byla vzhledem k povaze úkonu, jež měl účastník učinit, zcela dostatečná. Městský soud navíc po jejím marném uplynutí ještě vyčkal téměř tři týdny a teprve poté vydal napadené usnesení. Nejednalo se tak o nikterak tvrdý a necitlivý či zbytečně striktní a nadměrně zatěžující způsob uplatňování veřejné moci (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 10. 4. 2008, č. j. 2 Afs 44/2007 - 73, www.nssoud.cz). Naopak, bezdůvodná nekázeň účastníka řízení při prokazování nedostatku prostředků je nežádoucí a zbytečně prodlužuje dané řízení.

Pokud proto stěžovatel nedoložil, že nemá dostatečné prostředky, nesplnil jeden z předpokladů rozhodných pro posouzení jeho návrhu a městský soud tak nemohl jeho návrhu vyhovět (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2006, č. j. 7 Afs 195/2005).

S ohledem na výše uvedené neshledal Nejvyšší správní soud stěžovatelem tvrzenou nezákonnost napadeného rozhodnutí, a proto kasační stížnost jako nedůvodnou zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl v souladu s § 109 odst. 1 s. ř. s., podle něhož rozhoduje Nejvyšší správní soud o kasační stížnosti zpravidla bez jednání, když neshledal důvody pro jeho nařízení.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 věta první ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Nejvyšší správní soud žádnému z účastníků náhradu nákladů nepřiznal, protože stěžovatel v řízení úspěch neměl a Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké a pohraniční policie žádné náklady s tímto řízením nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. června 2008

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu